

## Arrest

nr. 61 631 van 17 mei 2011  
in de zaak RvV X/ II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 december 2010 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 december 2010.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 57 863 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 15 maart 2011 waarbij de debatten worden heropend.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Amerikaanse nationaliteit te zijn, komt op 23 mei 2008 België binnen en dient een asielaanvraag in op 26 mei 2008.

Op 8 april 2009 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt ingetrokken op 21 december 2009

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 39 115 van 22 februari 2010 wordt het beroep tegen deze ingetrokken beslissing verworpen.

Op 14 april 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 49 874 van 20 oktober 2010 worden aan verzoeker eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 18 november 2010 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 13 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13<sup>quater</sup>). Dit is de bestreden beslissing.

*"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;*

*Overwegende dat*

*de persoon die verklaart te heten H. V. M.*

*geboren te C. , op (in) 05.10.1964*

*en van nationaliteit te zijn : Verenigde Staten van Amerika*

*die een asielaanvraag heeft ingediend op 18.11.2010*

*Overwegende dat betrokkene op 26.05.2008 een eerste asielaanvraag indiende; door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen (CGVS) op 15.04.2010 een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus + weigering subsidiaire bescherming' werd genomen; de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) op 22.10.2010 een arrest velde waarbij de beslissing van het CGVS werd bevestigd; de RVV in het arrest stelde:*

*'Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij omwille van zijn aangevoerde problemen nood heeft aan internationale bescherming. Verzoeker kon desgevallend een medische behandeling krijgen, verhuizen of van werk veranderen. Verzoekers verklaring dat "in Oekraïne kon ik eveneens niet blijven omdat de aanvallen met toxische aerosols me ook bleven achtervolgen in Oekraïne. Vandaar dat ik specifiek naar België ben gevlucht "(vragenlijst, p.2) is niet ernstig, noch dat verzoeker zelfs tijdens zijn kortstondig verblijf in een hotel te Warschau meende dat hij aangevallen werd door aerosolwapens, de politie waarschuwde, een 'sanitary control test' aanvroeg wat volgens verzoeker geweigerd werd omdat de hotelmanager de politie betaalde (zie afrekening hotel In Warschau met handgeschreven tekst verzoeker). Verzoekers denkbeelden blijken onwerkelijke voorstellingen die niet geobjectiveerd kunnen worden. De talrijke algemene informatie, wetenschappelijke artikels en berichtgeving uit de media die verzoeker neerlegde is tenslotte niet dienstig en doet geen afbreuk aan voormelde vaststellingen. Het volstaat immers niet te verwijzen naar dergelijke algemene Informatie om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier In gebreke. Het is niet ernstig dat verzoeker een "karrenvracht" van informatie neerlegt zonder de relevantie hiervan toe te lichten. De Raad stelt overigens vast dat het merendeel van deze neergelegde informatie niet in het minst in verband staat met verzoekers asielmotieven en geheel irrelevant is voor de beoordeling van verzoekers asielaanvraag...';*

*betrokkene op 18.11.2010 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaard niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst; betrokkene zich bij zijn huidige asielaanvraag nog steeds beroept op de asielmotieven die hij tijdens zijn vorige asielprocedure heeft aangebracht; betrokkene een aantal documenten aanbrengt om zijn verklaringen te staven; al deze documenten dateren van voor 22.10.2010, het einde van zijn vorige asielprocedure, en dus niet als nieuw element kunnen beschouwd worden; betrokkene geen concrete informatie heeft aangebracht die er op wijzen dat hij al deze documenten niet eerder had kunnen aanbrengen; zijn paspoort en geboorteakte hebben enkel betrekking op zijn identiteit en deze niet in twijfel wordt getrokken; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.*

*De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.(...)."*

## 2. Over de ontvankelijkheid

Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift dat hem de vluchtelingenstatus toegekend wordt evenals de subsidiaire beschermingsstatus en dat hem "de nodige documenten" afgeleverd worden.

Er dient op gewezen te worden dat de Raad in voorliggend geschil overeenkomstig artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) optreedt als annulatierechter. Dit artikel bepaalt het volgende:

*"De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."*

Hij is derhalve niet bevoegd om in voorliggend geschil de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker, evenmin om aan hem documenten toe te staan. Ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep, in de mate waarin het dit verzoek tot voorwerp heeft, niet ontvankelijk is.

## 3. Onderzoek van het beroep

### 3.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

*"Eerste middel: Schending van de Conventie van Genève van 1951.*

*Mijn asielaanvraag van 26.05.2008 en mijn latere beroep werd voornamelijk veroorzaakt door de gevaarlijke situatie waarin mijn intimidatie en pesterijen door de overheid agenten dramatisch werd escaleerde door herhaalde aanvallen met betrekking tot de beperkte en de hoge doses van nieuwe chemische en bio-chemische wapens tijdens de zogenaamde "war on terror" van de Bush-Cheney regering. Tot mijn grote teleurstelling van de genoemde details van mijn persoonlijke feitelijke informatie over mijn gegronde vrees voor mijn verdere welzijn en zelfs mijn leven waren, werden niet alleen over-het-hoofd gezien of zelfs genegeerd door de ambtenaren van het CGVS, maar ook werden slecht gepresenteerd door mijn voormalige Belgische Pro Deo advocaat in mijn verzoekschrift in beroep bij de RvV Rechtbank dd. 18.05.2009 en dd. 11.05.2010. Mijn nieuwe elementen met meer details zijn beter gepresenteerd voor mijn Genève-Conventie basis voor mijn asielaanvraag in mijn recente Engels-vertaling van de feiten uit mijn cassatieberoep bij de Raad van State, dd. 24.11.2010 (bijlage 5).*

*Mijn nieuwe documenten en mijn nieuwe feitelijke documentatie (bijlage 2) voor mijn DVZ ambtenaar op 09.12.2010 werden ingediend en ze hebben aanzienlijke persoonlijke relevantie voor mijn lopende asielaanvraag. Om duidelijk aan mijn angst voor mijn veiligheid en mijn bezorgdheid te communiceren voor mijn welzijn in de Verenigde Staten, ben ik in staat nu naar de RvV rechtbank mijn digitale fotografische documentatie afgewezen door het CGVS te verstrekken op 09.09.2008 (bijlage 6), waar mijn persoonlijke foto's laten zien hoe mijn persoonlijke levensstijl grotesk werd beïnvloed door veel repetitieve misbruik van de beperkte en hoge doses van de verschillende lucht irriterende stoffen, dat wil zeggen, nieuwe chemische en bio-chemische aerosol wapens gebruikt voor binnenlandse misbruik toezicht. Het probleem van de reguliere huisvredebreuk van de Amerikaanse huishoudens met of zonder excuus of beledigende trucs onder de dubieuze rollen vorderingen van een risicobeoordeling is bekend als de zogenaamde "sneak-en-top" bepaling van de Amerikaanse Patriot Act. Mijn persoonlijke foto's benadrukken het kader van mijn nieuwe feitelijke documentatie met inbegrip van de hiervoor genoemde rapport van het Amerikaanse ministerie van Justitie Inspecteur-generaal, wiens kanfoor had net herzien FBI misbruiken nog maar eens.*

*In mijn fotografische documentatie, foto 6-1 ziet u mij in een beschermend masker in mijn Pennsylvania appartement, dat ik moest bijna schoon op een dagelijkse basis (soms in mijn beschermend masker) van de lokale verontreiniging van het binnenmilieu door chemische of bio-chemische aerosols of aerosolized stoffen (bijlage 6). Op de foto 6-2, ben ik het nemen van een 2006 foto van mijn bijna-genezen pijnlijke plek of een zuur- geïnduceerde laesies op mijn voorhoofd veroorzaakt door zure aerosolen na een verblijf van een nacht in mijn beschermend masker in mijn appartement vervuild door chemische aerosolen of spuitbussen. Foto 6-3 (2006) toont mijn vaak gebruikte schoonmaken van gereedschappen met water gevuld en rechts bovenaan op mijn deur, dus ik zou kunnen temperen, indien nodig, aerosolen (zoals lucht irriterende of stof) in mijn appartement rechts van de deur naar omgaan met de vaak voorkomende post-huisvredebreuk verontreiniging, dat wil zeggen, de man / agent-en-klare chemische spuitbussen vervuiling. Foto 6-4 vanaf 2006 toont mijn vaak gebruikte*

elektrische ventilator, die vaak werd gebruikt om de chemische blazen aerosolen uit mijn bed, wanneer een dergelijke spuitbussen werden vrijgelaten uit mijn muur of plafond door externe elektromagnetische middelen (bijv. elektrostatische schok), PZT mini -platform of andere afstandsbedieningen in mijn appartement, dat wil zeggen, ook de man / agent-en-klare chemische spuitbussen vervuiling.

Merk op dat de hierboven besproken foto's waren genomen door mij in 2006 en na een van de eerder gemelde aanval door een hoge dosis giftige stoffen (dat wil zeggen, een nieuwe chemische wapen in een beperkte dosis) in 2005, die was veroorzaakt mijn ernstige Vertigo symptomen die behandeld waren in de spoedafdeling van het nabijgelegen Lankenau ziekenhuis (zoals beschreven in bijlage 5 en gedocumenteerd door bijlage 5-1). Het verschil zit in de ernst van de veroorzaakte geïnduceerde negatieve gevolgen voor de gezondheid. Dat is andere lagere potentie chemische wapens werden gebruikt in mijn appartement in 2006, dwz de chemische wapens gericht op de lange termijn schade in tegenstelling tot de onmiddellijke ernstige effecten herkenbaar door een arts in een ziekenhuis. Echter, wanneer de lokale concentratie van chemische aerosolen of bewapende stoffen is hoog genoeg en sommige doodslaan is betrokken dan sommige laesies zich kunnen voordoen op de menselijke huid lijkt op mij, dat wil zeggen, mijn eerder genoemde zuur-geïnduceerde laesie van 2006 (foto 6-2 in bijlage 6).

Ik heb er rekening mee dat ik de lokale autoriteiten en de lokale politie te waarschuwen over de reguliere trespassing van mijn huis en de vaak aangetroffen vreemde lucht binnenshuis irriterende stoffen (zoals kleine pluimen van chemische en bio-chemische aerosolen of zelfs organische stoffen verstoven met een nogal vreemde geuren) of gelokaliseerde stoffige gebieden met een aantal verontreinigende stoffen. Echter, zonder enig bewijs van een inbraak, dat wil zeggen, kapotte deur sloten of gebroken ruiten, kan de wijkagent, niet veel, aangezien de forensische toxicologie testen zijn zelden gedaan zonder een duidelijk plaats delict. Bovendien is het bekend dat de toegang tot de giftige chemische en bio-chemische stoffen is beperkt en kan beschikbaar zijn om in plaats van enkele industriële of overheidsinstanties, maar ook moeten worden gecontroleerd door de Amerikaanse overheid exterieur aan de lokale politie. Voortaan de lokale politie was zeer terughoudend om in een manier van deze vreemde gebeurtenissen. De brief van 5 januari 2007, geadresseerd en verzonden aan mij door de onderzoekseenheid hoofd van de Lower Merion politie (bijlage 7) toont zelfs dat sommige agenten zich kunnen meedoen in de regering intimidatie en verbale bedreigingen, zoals aangegeven in mijn records van mijn recente DVZ afspraak dd. 09.12.2010 (bijlage 2), waar meer informatie over deze brief en andere feitelijke informatie kan worden gevonden. Let ook op andere tekenen van de actie veroorzaakt door een insluiping van mijn huis of grove geknoei met mijn appartement elektriciteitsverbruik, wat nogal ongewoon en vreemd (zie een kopie van mijn elektrische wetsvoorstel in bijlage 7-1).

Door de grote publieke onvrede, met inbegrip van die van de ACLU leden en andere NGO's, het kantoor van het Amerikaanse ministerie van Justitie (DoJ) inspecteur-generaal (IGO) had verricht eigen recensies van enkele van de FBI het onderzoek, met inbegrip van die waarbij leden van verschillende binnenlandse Advocacy Groepen (bijlage 8). De persoonlijke relevantie van dit verslag, alsmede andere verslagen (dwz bijlage 9 en bijlage 10) kan gemakkelijk worden begrepen als de implicaties ervan worden beoordeeld in verband met al mijn persoonlijke documentatie ingediend bij DVZ op 09.12.2010 met mijn pertinente uitleg (bijlage 2) en de nieuw geleverde persoonlijke foto's, die hier zijn opgenomen met mijn huidige asiel beroep bij de RvV rechtbank in bijlage 6. Opgemerkt moet worden dat het Amerikaanse ministerie van Justitie IGO verslag van bijlage 8 niet konden de talrijke voorvechters en te veel advocacy groepen omvatten, bijvoorbeeld, uitgesproken wetenschappers als mezelf of anderen, die van de openbare veiligheid betreft sprak zoals de Sunshine Project (USA) en haar bestuurder, de heer Edward Hammond (bijlage 12). Dit Sunshine Project was gesloten in het begin van 2008 onder een soort van druk en de heer E. Hammond had naar verluidt verhuisd van de Verenigde Staten kort na naar Colombia. The Sunshine Project leverde bio-veiligheid en de veiligheid van nieuwe chemische-informatie aan het publiek, de wetenschappelijke gemeenschap (dat wil zeggen, Pugwash Society) en het personeel van het Amerikaanse Congres en de Government Accountability Office (GAO). Bijvoorbeeld de onlangs uitgebrachte rapport Biot #464 (bijlage 13-1) van de Suburban Emergency Management Project (SEMP) is grotendeels gebaseerd op de GAO medewerkers onderzoek, die zwaar gebaseerd op de internet-gebaseerde publicaties verkregen door de Sunshine Project (VS). De SEMP Biot verslag en het GAO personeel had herzien en bevestigd de bio-bezorgdheid over de veiligheid van de Sunshine Project personeel over het zeer grote aantal nieuwe niet-gouvernementele, zogenaamde, bioveiligheid Labs en de daarmee samenhangende problemen in veiligheid-beheer en de controles van de nieuwe bio-chemische en chemische stoffen (bijlage 2). Merk op dat alleen in Pennsylvania, Maryland en Virginia, waar ik had gewoond tussen 2000 en 2007, zijn er meer dan 10 (tien) de bioveiligheid Labs met gevaarlijke stoffen. De Sunshine Project personeel en, vooral, de heer Edward Hammond herhaaldelijk had deze en andere aan veiligheid gerelateerde bezorgdheid over het internet uitgedrukt, bij openbare vergaderingen en de overheid, en in de media, en toch zijn ze onder druk gezet en zelfs geïntimideerd door de overheid een aantal ambtenaar in om hun openbare dienst van de

veiligheid belangenbehartiging en hun herhaalde oproepen tot een betere controle nieuwe chemische en bio-chemische wapens te stoppen. Ik had ook geïntimideerd, lastiggevallen en zelfs aangevallen terwijl ik had indienen rechtszaak-klachten met specifieke voorbeelden van dergelijke veiligheids-en controle-gerelateerde problemen voor de rechterlijke tussenkomst bij de Federale Rechtbanken van de VS, dwz, de US Federal District Courts.

Mijn bovenstaande uitspraken zijn gebaseerd op de twee ernstige aanvallen in 2005 en een bijna-dodelijke aanval op 10 juli 2007, die in mijn recente Engels-vertaling van de feitelijke deel, dat wil zeggen, "Feiten" beschreven vanuit mijn recente cassatieberoep bij de Raad van State, dd. 24.11.2010 (bijlage 5). In het bijzonder mijn notities van de paragraaf 9, van pagina 4, staat; "Op 12 juli 2005, werd ik blootgesteld aan een kleine dosis van deze stoffen in mijn auto, toen reed ik naar de federale rechtbank in Washington, DC. Een zorgvuldige evaluatie van de specifieke details van die auto reis kan de gevaarlijke aspecten van kleine doses van deze stoffen ... "Mijn notities van de paragraaf 11, van pagina 4, staat" onthullen op 10 juli 2007, werd ik blootgesteld aan een hoge dosis van krachtige chemische wapens in mijn auto in de buurt van mijn nieuwe [nieuw gehuurde] appartement in de voorstad [metro gebied] van Washington, DC. Dat type van een aerosol wapen had veroorzaakt op de [begin van] de symptomen van een hartaanval. Het is bekend dat de chemische aerosol kunnen worden vrijgegeven door verschillende elektrostatische middelen uit de oppervlakken van mijn auto. De zetel van mijn auto was vervuild voor een aanval. "En in paragraaf 12:" Op 10 juli 2007, moest ik [bestand] legt een juridische klacht in bij het Federal District Court van het district [Oost] Pennsylvania tegen FBI [naam "FBI" werd niet in de lijst van verdachten ]... "had echter een aantal van de FBI-programma's en de FBI surveillance misstanden betrokken waren bij dat de juridische rechter-klacht bij het Federal District Court van Oost-Pennsylvania in Philadelphia (zie bijlage 5 voor meer details). Ik heb bestand dat klacht, maar ik moest naar de Verenigde Staten te verlaten ten minste voor een tijdje met het oog op de escalatie van soortgelijke aanvallen te voorkomen.

Mijn pleidooi voor de veiligheid verband houdende kwesties ook betrokken de zogenaamde nanotech-veiligheid van nanotechnologie. Dit feit is goed gedocumenteerd door een van mijn publicaties gepresenteerd op wetenschappelijke conferentie, dat wil zeggen, VM H., "Nanotechnologie van koolstof nanobuisjes en de Safety Issues " (bijlage 14). Dat rapport werd gepresenteerd door mij op de 20e ASC Technische conferentie in 2005 in Philadelphia en werd later opgenomen in de Google books database. De ernst en de urgentie van nanotech-veiligheidsproblemen en het ontbreken van overheidsvoorschriften werden niet volledig gewaardeerd in 2005 en tot nu toe. Helaas, nanotechnologieën zorgen voor de snelle ontwikkeling van verschillende beperkte doses van nieuwe chemische en bio-chemische mengsels buiten de oude regelgeving van de overheid en nogal vage juridische grenzen. Ik had persoonlijk blootgesteld aan de grote verscheidenheid van dergelijke gevaarlijke stoffen tegen mijn wil en schendingen van mijn rechten."

3.1.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat het eerste middel niet ontvankelijk is. Het middel dat geen duidelijke omschrijving geeft van de rechtsregel die geschonden wordt geacht, is niet ontvankelijk. De loutere verwijzing naar "de Conventie van Genève" voldoet niet aan de voorwaarde van een duidelijk omschreven rechtsregel.

3.1.3. Verzoeker voert in het eerste middel de schending aan van "de Conventie van Genève van 1951" maar laat na om aan te duiden welke bepaling van deze conventie hij geschonden acht.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid "een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen". Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft verzoeker in het eerste middel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden. In het middel beperkt verzoeker zich tot een feitenuiteenzetting en een toelichting bij de documenten die hij aan de Dienst Vreemdelingenzaken heeft voorgelegd en die volgens hem nieuwe documenten zijn.

Het eerste middel is onontvankelijk.

In de mate waarin verzoeker de motieven van de bestreden beslissing zou aanvechten, wordt verwezen naar de bespreking van het derde middel.

### 3.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

*"Tweede middel:*

*Schending van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet*

*Schending van de Conventie van Genève van 1984.*

*Volgens het artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet ik mijn nieuwe asiel-bewijsstukken off is toegestaan voor een nadere beoordeling door het CGVS. Echter, kan zelfs de DVZ attaché kantoor van de Heer P. P. ook ondersteund mijn asielaanvraag, omdat mijn nieuwe belangrijke documenten en mijn nieuwe feitelijke informatie van persoonlijk belang zijn in feite nieuw en ernstig genoeg dus mijn asiel-beschermingsstatus kan off is verleend direct van de volgende argumenten van de geciteerde artikel van het vreemdelingenrecht: Dat voor de eerste twee gronden waarop het statuut kan worden verleend nl. a) "doodstraf of executie", en b) "foltering, onmenselijke en vernederende behandeling of bestraffing in het land van herkomst" het relaas doorslaggevend is; punt c) is in casu irrelevant;*

*Gelieve ook rekening mee dat mijn asiel-beschermingsstatus uit had kunnen direct worden verleend volgens de Conventie van Genève tegen de foltering van 1984 of enige andere onmenselijke wredeheden direct na de herziening van mijn nieuwe belangrijke documenten en mijn nieuwe feitelijke informatie van persoonlijk belang zijn (zoals duidelijk uitgelegd aan mijn DVZ ambtenaar op 09.12.2010 en gedocumenteerd in bijlage 2)."*

3.2.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De verwerende partij citeert dit artikel en voegt daaraan toe dat verzoeker zijn asielaanvraag niet heeft gebaseerd op nieuwe gegevens dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, zoals ook wordt uiteengezet in de bestreden beslissing van 13 december 2010. Verzoeker bleef in gebreke nieuwe gegevens aan te voeren, zodat terecht een beslissing werd genomen tot niet-inoverwegingname van de aanvraag op grond van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Door de verwerende partij werd dan ook volkomen terecht beslist dat verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen heeft aangebracht die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Verzoekers vage en warrige beschouwingen die ongestaafd blijven, kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen.

Verzoeker kan derhalve niet dienstig een schending voorhouden van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet gezien een toetsing aan dit artikel niet tot de bevoegdheden behoort van de gemachtigde van de staatssecretaris bij toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De verwerende partij verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

### 3.2.3. Het door verzoeker aangevoerde artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.*

*§ 2. Ernstige schade bestaat uit:*

*a) doodstraf of executie; of;*

*b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*

*c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict."*

Verzoeker toont niet met concrete gegevens aan in welk opzicht de bestreden beslissing dit artikel schendt.

De bestreden beslissing betreft een weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag die werd genomen op basis van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

*“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”*

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker kan bijgevolg *in casu* niet rechtsreeks de schending aanvoeren van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Met zijn uiteenzetting geeft hij te kennen dat hij meent in aanmerking te komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dus in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming. In het raam van huidig beroep treedt de Raad echter op als annulatierechter en kan in die hoedanigheid enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing uitoefenen (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). De Raad is in deze niet bevoegd om zich in de plaats te stellen van de overheid en de asielaanvraag van verzoeker opnieuw ten gronde te beoordelen.

Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. In het raam van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, met andere woorden wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is. Met een verwijzing naar artikel 48/4 van de vreemdelingenwet toont verzoeker dit niet aan.

In de mate waarin verzoeker de motieven van de bestreden beslissing zou betwisten, wordt verwezen naar de bespreking van het derde middel.

Verzoeker voert in het tweede middel de schending aan van “*de Conventie van Genève tegen de foltering van 1984*” maar laat na om aan te duiden welke bepaling van deze conventie hij geschonden acht. De Raad herhaalt dat luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen en dat onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618). *In casu* geeft verzoeker niet aan welke bepaling van deze conventie hij geschonden acht. Dit onderdeel van het middel is onontvankelijk.

Het tweede middel is in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.

### 3.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat luidt als volgt:

#### *“Derde middel*

*Schending van art. 62 Vreemdelingenwet en van art. 2 en 3 van de wet van 29 Juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;*

*- Schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. de materiële motiveringsplicht*

*Ik moet er ook rekening mee dat het ontbreken van goede grondige herziening van al mijn nieuwe documenten en al mijn nieuwe feitelijke informatie van persoonlijke relevantie, die ik heb om mijn DVZ officiële ingediend op 09.12.2010 ook (bijlage 2) in strijd met de hierboven opgemerkte artikelen van de wetten van de staten van België.”*

3.3.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers verzoekschrift blijkt dat hij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert maar dat hij er ook in slaagt de motieven vervat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven vervat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoeker het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek. Verder laat de verwerende partij gelden dat het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke formele motivering het verzoeker onmogelijk zou maken om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is. De verwerende partij repliceert slechts in zoverre verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De verwerende partij somt de motieven van de bestreden beslissing op en vermeldt dat de summiere feitelijke beschouwingen van verzoeker hieraan geen afbreuk kunnen doen. De gemachtigde van de staatssecretaris heeft terecht vastgesteld dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht in de zin van artikel 71/5 van de vreemdelingenwet. De omstandigheid dat verzoeker het hiermee niet eens is, volstaat niet om aan te tonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet op redelijke wijze tot zijn besluit zou zijn gekomen.

3.3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Hetzelfde geldt voor artikel 62 van de vreemdelingenwet. De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51/8 van de vreemdelingenwet en naar het feit dat verzoeker geen nieuwe gegevens heeft aangebracht met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen, dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker verduidelijkt dat hij tevens de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht komt het niet aan de Raad toe om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Dit artikel bepaalt wat volgt:

*“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning*

*aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”*

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip “nieuwe gegevens” heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

*In casu* oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht zodat de asielaanvraag niet in aanmerking werd genomen. Dit is het determinerend motief waarom de tweede asielaanvraag van verzoeker niet in overweging werd genomen.

Verzoeker uit kritiek op het feit dat verwerende partij de elementen die door verzoeker werden aangebracht, niet aanvaardt als nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker meent dat de stukken die hij heeft voorgelegd, wel degelijk aanvaard moesten worden en dat deze stukken aantonen dat hij een risico loopt op vervolging in zijn land van herkomst.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag op 18 november 2010 naast zijn geboorteakte en een kopie van zijn paspoort volgende stukken neerlegde:

- een artikel van het ACLU, American Civil Liberties Union, van juli 2010 met als titel “*Establishing a new normal, National Security, Civil Liberties, and Human Rights Under the Obama Administration*”;
- een artikel van Michael Crowley van de Universiteit van Bradford, laatste update van 7 oktober 2009, getiteld “*Dangerous Ambiguities: Regulation of Riot Control Agents and Incapacitants under the Chemical Weapons Convention*”;
- een brief van de politie van Montgomery County van 5 januari 2007 gericht tot verzoeker;
- een attest van The Lankenau Hospital Emergency Department van 10 juni 2005 dat verzoeker opgenomen werd met vertigo;
- een artikel geschreven door verzoeker met als titel “*Nanotechnology of Carbon Nanotubes and Safety issues*” dat hij voorgesteld heeft op een conferentie in Philadelphia in 2005;
- een artikel van Stephen Lendman van 15 juni 2009 uit The Baltimore Chronicle getiteld: “*The UN’s viewpoint: New UN Report Denounces America’s Human Rights Record*”;
- een document van het U.S. Department of Justice, Office of the Inspector General van september 2010 “*A Review of the FBI’s Investigations of Certain Domestic Advocacy Groups*”;
- een document van de United States Government Accountability Office, Report to Congressional Requesters van augustus 2010 “*Whistleblower Protection, Sustained Management Attention Needed to Address Long-standing Program Weaknesses*”;
- een document over The Sunshine Project;

- een kopie van een verzoekschrift in beroep bij de Raad van State van verzoeker;
- een uitprint van een internetartikel, Biot Report #464, van 4 oktober 2007 getiteld "*High-Containment Biosafety Laboratory Safety Breaches a growing Concern*";
- een artikel over het afsluiten van het Sunshine Project in 2008.

Tijdens het interview op 9 december 2010 gaf verzoeker toelichting bij deze stukken en verklaarde ook het volgende:

*"Ik wil hier mee aantonen dat ik bij mijn eerste asielaanvraag de waarheid heb gesproken over de verschillende aanvallen die op mij hebben plaatsgevonden wegens discriminatie en gerechtelijke aanklachten die ik indiende bij het Federale gerechtshof. Deze aanvallen vonden plaats dmv chemische aerosols en andere chemische wapens.*

*Al deze documenten tonen aan dat er grote problemen zijn omtrent de veiligheid in het omgaan en de controle van chemische stoffen en wapens in de V.S. Eén van de niet-gouver(ne)mentele organisaties die zich bezighielden met het controleren van het gevaar voor het publiek van chemische wapens en de omgang met chemische wapens in het land, The Sunshine Project, werd door het Pentagon als lastig beschouwd. Uiteindelijk werd het project opgedoekt na rapporten die ze geschreven hadden over veiligheidsincidenten in Texas en de toedekking van deze feiten en na hun getuigenis bij het Congres over bioveiligheidsproblemen in de VS. Uiteindelijk is de directeur H. de VS ontvlucht naar Columbia. Ik heb hetzelfde gedaan als de mensen van dit project: ook ik heb mij(...) uitgesproken over aanvallen dmv chemische wapens en ook ik heb mij geadresseerd over al deze zaken aan het Congres.*

*(...)*

*Ik heb grote angst om terug te keren naar de VS omwille van de verschillende chemische aanvallen die al op mij (...) (hebben) plaatsgevonden voorheen. Ik ben bang dat ik bij mijn terugkeer, als ik opnieuw klacht zou indienen, ik misschien wel zal aangevallen worden door dodelijke dosissen van chemische wapens zoals voorheen. Er is geen hoop dat ik dit probleem op een legale wijze daar zou kunnen oplossen, omdat de regering van de VS via heimelijke prerogatieven om legale stappen te blokkeren inzake nationale veiligheid en schendingen van het gebruik van chemische wapens. Dat is ook (wat) het ACLU verklaart in hun rapport.*

*Ik wil niet nog langer worden blootgesteld aan denigrerende en onmenselijke mishandelingen door de regering van de VS dmv gelimiteerde doseringen van chemische wapens. Ik vrees echt voor mijn leven, daar ik al voorheen de gevolgen heb ondervonden van de chemische aanvallen op mijn persoon. Daarom vraag ik hier in België om asiel en bescherming te mogen verkrijgen.*

*Ik wacht nu al 2,5 jaar op erkenning van mijn zaak hier in België."*

In de bestreden beslissing wordt over deze stukken overwogen:

*"betrokkene een aantal documenten aanbrengt om zijn verklaringen te staven; al deze documenten dateren van voor 22.10.2010, het einde van zijn vorige asielprocedure, en dus niet als nieuw element kunnen beschouwd worden; betrokkene geen concrete informatie heeft aangebracht die er op wijzen dat hij al deze documenten niet eerder had kunnen aanbrengen; zijn paspoort en geboorteakte hebben enkel betrekking op zijn identiteit en deze niet in twijfel wordt getrokken;"*

Hieraan wordt in de beslissing toegevoegd dat verzoeker zich bij zijn huidige asielaanvraag nog steeds beroept op de asielmotieven die hij tijdens zijn vorige asielprocedure heeft aangebracht en wordt geconcludeerd dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

De Raad stelt vast dat de elementen die verzoeker ter gelegenheid van zijn tweede asielaanvraag heeft aangebracht, kunnen weliswaar 'nieuw' zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de verwerende partij, maar verzoeker maakt niet aannemelijk dat deze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Integendeel, verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij met deze stukken wil aantonen dat hij bij zijn eerste asielaanvraag de waarheid heeft gesproken over de verschillende aanvallen die op hem hebben plaatsgevonden door middel van chemische aerosols en andere chemische wapens.

Verzoeker baseert zich ter gelegenheid van zijn tweede asielaanvraag aldus nog steeds op de feiten en verklaringen die hij bij zijn eerste asielrelaas uiteenzette en lijkt in onderhavig verzoekschrift te pogen de geloofwaardigheid van zijn eerste asielrelaas te bewijzen. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de aangevoerde elementen 'nieuwe gegevens' uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bewijslast ter zake ligt nochtans bij verzoeker (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610). Een tweede asielaanvraag kan niet beschouwd worden als een vorm van beroep tegen de beslissingen genomen in het kader van de eerste asielaanvraag.

Verzoeker toont niet aan dat hij nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht waarmee de verwerende partij geen rekening heeft gehouden. Hieruit volgt dat de kritiek van verzoeker dat de Dienst Vreemdelingenzaken zijn asielaanvraag in overweging moest nemen en moest doorgeven voor behandeling ten gronde aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, gelet op de 'nieuwigheid' van de door hem aangebrachte elementen, niet dienend is daar hij er niet in is geslaagd aan te tonen dat de door hem aangevoerde 'nieuwe elementen' 'nieuwe gegevens' zijn in de zin van de genoemde wetsbepaling. De verwerende partij heeft met in achtneming van de stukken van het dossier en niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat de stukken die verzoeker voorlegde, dateren van voor 22 oktober 2010, zijnde de datum van het einde van zijn vorige asielprocedure, en dat hij geen concrete informatie heeft aangebracht die er op wijst dat hij al deze documenten niet eerder had kunnen aanbrengen. Tevens wordt hieraan in alle redelijkheid toegevoegd dat verzoeker zich bij zijn huidige asielaanvraag nog steeds beroept op de asielmotieven die hij tijdens zijn vorige asielprocedure heeft aangebracht en dat verzoeker bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980.

De bestreden beslissing steunt op pertinente, afdoende, deugdelijke en ter zake dienende motieven. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

Het derde middel is ongegrond.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven tien mei tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET